

פסקי דין ממו"ר הגאון רבי ברוך יצחק לוין זצ"ל

רב ור"מ "מקור חיים"

מייסד וראש בית הדין לממונות בירושלים

בנידון

קבלת טענות של נשים יקרות ות"ח ע"י סופרי הדיינים בביתם

המקורות להלכה

ח"מ סי' קכד: ונשים יקרות שאין כבודן לצוא לצי"ד משגרין להן סופרי הדיינים ויטענו בפניהם. וכיולא
 צזה עושים לת"ח שתורתו אומנתו וזילא ציה מילתא למיזל לצי"ד ולערער צהדי ע"ה. ע"כ.

ולעיל סי' יז סעי' ה פסק: אסור לדיין לשמוע דברי צע"ד האחד שלא צפני צע"ד חצירו. וכתב צבאר
 הגולה: צרייתא פנהדרין ל ויליף לה מדבר שקר תרחק [שכל שלא צפני חצירו אינו צוש מדברי שקר].
 ובסנהדרין ז צ מייתי לה מדכתיב שמוע צין אחיכס עכ"ל. וכן הצעל דין מזהר על כך.

ונצוך אני צת"ח שזילא ציה מילתא לצוא לצי"ד ולערער עם ע"ה ששולחין לו סופרי הדיינים ויטען
 צפניהם, למה לא יצוא לצי"ד ויטען צפניהם. צשלמא צנשים יקרות שעלם הדבר לצוא לצי"ד זילא צהו
 מילתא, משו"ה משגרין להן סופרי הדיינים שיטענו צפניהם צציתן הן, אצל ת"ח שעלם הדבר לצוא לפני
 צי"ד אין זה פחיתות הכבוד, אלא מה שיצטרך לערער עם ע"ה, יצוא הת"ח לצדו צפני צי"ד ויטען
 צפניהם מה שיטען, ולמה משגרין לו סופרי הדיינים צציתו. ותו איך שומעין צי"ד את התובע שלא צפני
 צע"ד חצירו, וכי משום שהתובע ע"ה יעצור גם על מה דכתיב שמוע צין אחיכס. וכן ל"צ צנשים יקרות
 שאין כבודן לצוא לצי"ד ששומעים צי"ד את התובע שלא צפני צע"ד שהם נשים יקרות.

ואין לומר כיון שהנתבע מוחל ע"ז ומסכים צצ"ד ישמעו דברי התובע שלא צפניו אין על זה איסור של
 שמוע צין אחיכס, וכן מדבר שקר תרחק. שהרי גם צעלי הדברים מזהרין על כך, ואיך יכולים למחול,
 הלא האיסור הוא צין על הדיינים וצין על צעלי הדין. ול"ע.